

underudviklede lande i særdeleshed anser sig for underrepræsenterede).

Som det vil fremgå af det foregående, blev samtlige 12 resolutioner vedtaget uden en eneste stemme imod, og 5 af resolutionerne blev enstemmigt vedtaget.

2. Fremskridts- og virksomhedsberetning om specialfondens.

(Dagsordenens punkt 29).

Som omtalt i sidste års beretning til Folketinget (sp. 573-575) vedtog FN's 13. plenarforsamling at oprette en såkaldt specialfond, for hvis midler videregående støtte skal gives til det hjælpearbejde, der allerede udføres inden for rammerne af FN's tekniske bistandsprogram for mindreudviklede lande. Fonden, der vil koncentrere sig om større projekter, skal betegne en konstruktiv forøgelse af FN's bistand til disse lande og bidrage til en hurtig udvikling af deres økonomi, navnlig ved at befordre nye kapitalinvesteringer, idet det tilsigtes at skabe betingelser, som kan muliggøre sådanne investeringer eller gøre dem mere effektive.

Debatten i 2. udvalg om specialfondens fremskridts- og virksomhedsberetning indledtes af fondens generaldirektør, Paul G. Hoffman, som bl. a. oplyste, at fondens styrelsesråd på sin anden samling i maj 1959 havde godkendt 13 projekter til et samlet beløb af lidt over 8 millioner dollars. På styrelsesrådets tredje samling i december 1959 ville ca. 30 projekter blive indstillet til godkendelse. Indtil den 31. august 1959 havde fonden modtaget 122 ansøgninger om bistand til et samlet beløb af 130 millioner dollars. De bidrag, fonden havde modtaget tilsagn om for 1959, ville beløbe sig til i alt ca. 26 millioner dollars. Under henvisning til det store behov for støtte fra fonden udtrykte generaldirektøren håbet om, at regeringerne for 1960 ville give tilsagn om større bidrag.

Under debatten fremkom den danske repræsentant i udvalget, dr. jur. *Paul Fischer*, med et indlæg, i hvilket den store betydning af at koordinere bestræbelserne for økonomisk udvikling af de mindreudviklede lande blev understreget; den danske regering havde støttet oprettelsen af tre forskellige internationale organisationer, der hver på sit felt havde til opgave at

fremme en sådan økonomisk udvikling; enten ved teknisk bistand, ved investeringsfremmende foranstaltninger eller ved direkte investeringer; disse opgaver var i virkeligheden indbyrdes afhængige, og en for sen koordinering kunne forårsage vanskeligheder i form af dobbeltarbejde og forøgede administrative omkostninger; derfor havde man fra dansk side med glæde bemærket, at specialfondens rådgivende organ (Consultative Board), som består af FN's generalsekretær, formanden for bestyrelsen for teknisk bistand (Technical Assistance Board) og præsidenten for Den internationale Bank, ifølge generaldirektørens udtalelser havde vist sig at være et uundværligt og konstruktivt led i specialfondens administrationsapparat.

Drøftelserne i udvalget afsluttedes med en enstemmig vedtagelse af en resolution, hvortil Danmark var medforlagsstiller, og ifølge hvilken plenarforsamlingen bl. a. med påskønnelse tager styrelsesrådets virksomhedsberetning til efterretning og henstiller til medlemsstaterne og medlemmerne af særorganisationerne at yde sådanne bidrag til specialfondens, at denne snarest bliver i stand til i større udstrækning at gennemføre de opgaver, som er blevet den pålagt.

Resolutionen blev den 20. november 1959 enstemmigt godkendt af plenarforsamlingen. På FN's tekniske bidragskonference i oktober 1959 gav Danmark — som i 1959, beregnet efter indbyggertal, har været den femtestørste bidragsyder til specialfondens — under forbehold af de bevilgende myndigheders tilslutning tilsagn om for 1960 at ville yde et minimumsbidrag til fonden af samme størrelse som i 1959, d. v. s. 2,3 mill. kr. På bidragskonferencen blev der i øvrigt for 1960 givet tilsagn om bidrag til fonden på i alt ca. 35 millioner dollars.

3. Programmer vedrørende teknisk bistand.

(Dagsordenens punkt 31).

a) Beretning af det økonomiske og sociale råd.

Debatten i 2. udvalg om de afsnit i det økonomiske og sociale råds beretning, der vedrører FN's tekniske bistandsprogrammer, indledtes af Mr. David Owen, formand for bestyrelsen af FN's udvidede tekniske bistandsprogram, som bl. a. kort gennemgik de resultater, der var blevet opnået under FN's udvidede tekniske bistandsprogram i